

Antidogma: Az amerikai politika királycsinálói 2.

2017 május 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez nagyon kemény!

A cionista lobbi által az amerikai politika fölött gyakorolt ellen?rzés annyira totális, hogy maga az elnök sem kezdeményezhetne olyan intézkedést, amelyet az el?bbi károsnak tartana Izrael érdekeire nézve, ellenben a zsidó államnak kedvez? javaslatait a kongresszus gyakran „megfejeli". Ami a konkrét anyagi támogatást illeti, az USA az utóbbi két évtizedben több mint százmilliárd dollárt adott közpénzb?l dédelgetett kedvencének. Ez a segély sohasem apad el, és sohasem csökken, még akkor sem, ha az amerikai államháztartás súlyosan deficites, mint manapság.

A lobbi valójában egy egész rendszer. Középpontjában az AIPAC (American Israel Public Affairs Committee) található, amely közvetlenül beavatkozik a washingtoni Kongresszusban és annak tagjainál. Székhelye Washingtonban van, és mivel nemzeti lobbiként regisztrálták, nem tekintik idegen országot támogató szervezetnek. Ha annak tekintenék – merthogy az USA-ban nem nemzeti lobbik is létezhetnek –, akkor sokkal távolabb tartanák a Kongresszus döntéshozatali mechanizmusától. Nemzeti lobbiként viszont joga van részt venni a parlamenti bizottságok munkájában, határozattervezetet vagy törvényjavaslatot kidolgozni és megszavaztatni, tagjait választott testületekbe kineveztetni. A szenátoroknak és a képvisel?knek lehet?ségük van arra is, hogy hivatalosan az AIPAC alkalmazottai közül választhassák legközelebbi munkatársaikat, akik a választási id?szakban a népképvisel?k újraválasztásához szükséges anyagi támogatás felhajtásából is alaposan kiveszik a részüket, természetesen annak függvényében, hogy a kérdéses népképvisel? mennyiben tartja magát a legszigorúbb procionista ortodoxiához. Kongresszusi jelenléte lehet?vé teszi az AIPAC számára azt is, hogy bármikor mozgósíthassa a szenátorokat és a képvisel?ket, képessé téve arra, hogy akár 70 szenátor azonnali támogatását is megszerezze (a százból) abban az esetben, ha az elnök netán olyan intézkedésen törné a fejét, amely nem szolgálná Izrael érdekeit.

Ezzel a Fehér Ház is tisztában van, ezért aztán ilyen eset csak elvétve fordul el?. A legismertebb még *Gerald Ford* elnökségének idejére esik, aki 1976-ban arra készült, hogy nyilvánosan az 1967-es határok tiszteletben tartására szólítsa fel Izraelt, a szenátorok sebtében megfogalmazott levele azonban csírájában elfojtotta ötletét. Magától értet?d? módon Izrael legutóbbi Libanon elleni agressziója is haladéktalanul aktivizálta a lobbit. Ennek eredményeként az amerikai képvisel?ház 410 szavazattal 8 ellenében már az izraeli támadás kezdetén elfogadott egy határozatot, amely *„elítéli a zsidó állam ellenségeit".* Az AIPAC, amely valószín?leg a határozattervezetet is megfogalmazta, 2006. július 20-án azonnal azt hangoztatta, hogy *„az amerikai nép elsöpr? többsége támogatja Izrael háborúját a terrorizmus ellen, és megérti, hogy ebben a válságos id?szakban a legközelebbi szövetségesünk mellett kell állnunk".* A „népnek" ugyan nyikkanni sem volt ideje, de az AIPAC azért megnyilvánult a nevében…

Lobbizásában az AIPAC az 50 legfontosabb amerikai zsidó szervezet elnökét tömörít? grémiumra (CoP) támaszkodik, amelyek mindegyikének azonos a célja: egyrészt Izrael feltétlen támogatása, másrészt az izraeli politika ellenz?inek megbélyegzése és megfélemlítése. E gyülekezet két oszlopos tagja az ún. Rágalmazásellenes Liga (ADL) és az Amerikai Zsidókongresszus (AJC). Az el?bbit 1949-ben hozta létre a B'nai B'rith nev? szegregált (ti. csak zsidó tagokat befogadó) szabadk?m?ves páholy eredetileg az antiszemitizmus elleni küzdelemre. Mára az ADL a politikai cionizmus élgárdájává vált, amely Izrael bírálóinak a szemmel tartására és adott esetben jogi eljárásokkal és médiakampányokkal végrehajtott tönkretételére szakosodott.

Az 1906-ban a Németországból érkez? zsidók jogainak védelmére alakult és kezdetben anticionista AJC a második világháborút követ?en átváltott a militáns cionizmusra, és újabban különösen a lobbi külügyeivel foglalkozik. 2004-ben érdekképviseleti irodát nyitott Brüsszelben, hogy hatásosabban gyakorolhasson nyomást a palesztinok problémái iránt szerinte „túlzott érzékenységet" tanúsító Európai Unióra. Ezekhez a nagy országos szervezetekhez a helyi szinten tényked? Izrael-barát politikai akcióbizottságok (PACs) hálózata kapcsolódik, amelyek ugyanazt m?velik vidéken, mint a lobbik a f?városban: a közvéleményt megpuhító kampányokat, a népképvisel?ket célzó nyomásgyakorlást, a választási támogatások megszervezését stb.

Különösen a helyi és országos választási kampányokban játszanak kulcsszerepet. Mivel nagyon aktívak és országos szinten is jól szervezettek, a republikánus és a demokrata szavazatok szortírozása révén már az elektori voksokról dönt? el?választásokon képesek útját állni minden olyan jelöltnek, aki nem felel meg az elvárásaiknak, ugyanakkor pedig jelent?s anyagi támogatást nyújtani az ellenfelének. Ráadásul az összes etnikai csoport közül százalékosan a zsidók tanúsítják a legmagasabb választási hajlandóságot, és csaknem 90 százalékuk az elektori szavazatokat tekintve abban a tíz kulcsállamban él, amelyek önmagukban is elég elektori szavazattal rendelkeznek az elnök megválasztásához. *„Ha ehhez hozzáadjuk a közvélemény-kutatások szerint a zsidókhoz hasonlóan Izrael-barát nem zsidó szavazókat, világossá válik, hogy az országban Izrael rendelkezik az egyik legnagyobb vétócsoport támogatásával"* (*Mitchell Bard*, Congress & the Middle East: The Pro-Israeli and Pro-Arab Lobbies,

jewishvirtuallibrary.org). Ugyanakkor a terepen végzett cionista aktivizmushoz olyan neves agytrösztök (think tanks) szolgáltatják az ideológiai muníciót, mint az Amerikai Vállalkozás Intézete (AEI), a Biztonságpolitikai Központ (CSP), a Külpolitikai Kutatóintézet (FPRI), a Hudson Intézet és a Nemzetbiztonsági Ügyek Zsidó Intézete (JINSA). Mindezek a szervezetek els?sorban a keleti és nyugati part nagyvárosaiban ténykednek, ahol az amerikai zsidóság is összpontosul, ami azonban egyáltalán nem jelenti azt, hogy a „hátország” ne lenne fogékony a befolyásukra. A lobbi állásfoglalásait ugyanis egyre inkább magáévá teszi az ún. vallásos jobboldal derékhadát képez? pünkösdista (evangelikál) protestánsok több tízmilliós tábora. Ez azonban már egy másik történet.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló